

الله تعالى فرمایی: د بنی آدم هر عمل د هغه لپاره دی پرته له روزی خخه چې هغه زما لپاره ده او زه پری اجر ورکوم

له ابوهریره رضی الله عنه خخه روایت دی وايې چې رسول الله صلی الله عليه وسلم فرمایلی: «الله تعالى فرمایی: د بنی آدم هر عمل د هغه لپاره دی پرته له روزی خخه چې هغه زما لپاره ده او زه پری اجر ورکوم او روزه ډال دی او کله چې په تاسو کې د یو چا د روزی ورځ وي نو پوچې خبرې او په لور اوزار دې بد رد نه وايې، که چبرته ورته چا کنڅلې وکړي او یا یې ورسره شخړه کوله، نو ودې وايې چې زه روزه دار سری يم، او قسم په هغه ذات چې د محمد صلی الله عليه وسلم نفس د هغه په لاس کې دی چې د روزه دار انسان د خولي بوي د الله تعالى په نزد د مشکو له بوي خخه پاکیزه دی، د روزه دار لپاره دوه خوبندا دی چې خوشحاله کوي یې: کله چې روزه ماته کړي نو خوشحاله شي او کله چې د خپل رب سره مخ شي نو په خپله روزه خوشحاله

«شي».

[صحيح] [متفق عليه دی (بخاري او مسلم دواړو روایت کړی دی)]

رسول الله صلی الله عليه وسلم فرمایی چې الله جل جلاله په قدسي حدیث کې فرمایلی دی: د بنی آدم د هر عمل نیک دیو په لسه تر اووه سوه چنده پوري زیاتبری، پرته له روزی خخه، چې هغه زما لپاره ده او خان بنودنه پکې نه کېږي، نو زه پری بدله ورکوم او زه یوازې د هغه د نیک عمل د ثواب په اندازه پوهېږم چې خو چنده یې کړم او نیک دی په ورته خومره زیاتې کړم. بیا یې وفرمایل: (او روزه ډال دی) او د دوزخ له اور خخه د ساتې، پوښ او قوي کلا ده؛ څکه چې له خواهشاتو خخه ئان ساتل او ګناه کول دي او دوزخ په خواهشاتو پوښل شوی دی. (فإذا كان يوم صوم أحدكم فلا يرفث) نو ناواره خبرې دی نه کوي لکه د کوروالي او مسند په اړه او نه مطلق پوچه وینا دې نه کوي. (ولا یَصُبْحَ) او د جنګ جګړې پر مهال دی چغې نه وهی. (فإِنْ سَابَّهُ أَحَدٌ أَوْ قَاتَلَهُ) نو که ورته (په روزه کې) بنکنڅل وکړه او یا یې ورسره شخړه وکړه؛ نو ودې وايې چې: زه روزه دار يم؛ کېږي شي تري منع شي، خو که هغه خامحا په رښتیا سره شخړه کوله نو تر تولو (په لبر زور کارولو سره دی) منع کړي، لکه تېږي کوونکۍ چې خنګه منع کېږي. بیا رسول الله صلی الله عليه وسلم قسم یاد کړ او د هغه ذات په نوم یې لوره وکړه چې نفس یې د هغه په واک کې دی چې د روزې له امله د روزه لرونکې خوله بدیویه کېدل به د الله تعالى په نېټ د قیامت په ورځ د مشکو له بوي خخه ډېره خوشبو وي، او د هغه مشکو له کارولو خخه به ډېر ثواب ولري چې د جمعې په لمانځه او د ذکر په مجلسونو کې یې کارول سنت دی. روزه دار لره دوه خوشحال دی چې پری به خوبن شي: کله چې روزه ماته کړي نو د لوري او تندې په ختمېدو سره خوشحالېږي، او پدې چې د روزې د ماتولو اجازه ورکړل شو، همدارنګه د روزې په بشپړولو او د عبادت په پای ته رسولو او دا چې رب یې پرې اسانی راوسته او په راتلونکې کې د روزې نیولو توان ورکړي. (وإِذَا لَقِيَ رَبَّهُ فَرَحَ بِصُومِهِ) او کله چې د خپل رب سره مخ شي نو د خپلې روزې په بدله او ثواب به خوشحاله شي.

النّجّات الخيريّة
ALNAJAT CHARITY

